

Komentár evanjelia na stredu 18. týždňa v Cezročnom období: nech sa ti stane, ako chceš

Komentár na stredu 18. týždňa v Cezročnom období. „Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn Dávidov (...) Ale on jej neodpovedal ani slovo.“ Ježišovo zdanlivé mlčanie je povzbudením, ktoré nás pozýva dôverovať Bohu a vytrvať v dialógu s ním.

Evanjelium (Mt 15, 21-28)

Ježiš sa odobral do okolia Týru a Sidonu. Tu prišla k nemu istá

kanaánska žena z tých končín a
kričala:

„Zmiluj sa nado mnou, Pane, syn
Dávidov! Dcéru mi hrozne trápi zlý
duch.“

Ale on jej neodpovedal ani slovo.
Jeho učeníci pristúpili k nemu a
prosili ho:

„Pošli ju preč, lebo kričí za nami.“

Ale on odvetil:

„Ja som poslaný iba k ovciam
strateným z domu Izraela.“

No ona prišla k nemu, poklonila sa
mu a povedala:

„Pane, pomôž mi!“

On jej odpovedal:

„Nie je dobré vziať chlieb deťom a
hodiť ho šteňatám.“

„Áno, Pane,“ vřavela ona, „ale aj šteňatá jedia odrobinky, čo padajú zo stola ich pánov.“

Vtedy jej Ježiš povedal:

„Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako chceš.“

A od tej hodiny bola jej dcéra zdravá.

Komentár

Praví učítelia sú poháňaní túžbou osloviť ľudské srdcia a sú schopní vidieť ďalej a hlbšie. Skutočný učiteľ sa neuspokojí s jednoduchým opakovaním vecí a vyžadovaním, aby sa recitovali naspamäť. Je hľadajúcim cesty k tým, ktorých má pred sebou, a vie tiež viesť a korigovať na ceste, po ktorej musí dotyčný človek, samozrejme, kráčať ako protagonista. Skutočný učiteľ vie,

že človeka, ktorému pomáha, má stimulovať k vlastným objavom. Skutočný učiteľ myslí na človeka a z tohto dôvodu sa snaží vykonávať svoju prácu a ponúkať svoje učenie v širokom kontexte: ako autentickú orbu pôdy, polozenie základov, otvorenie srdca a snívanie so širokým rozhľadom. Toto robí Ježiš svojimi slovami a skutkami a toto je to, čo priťahovalo pozornosť tých, ktorí ho počúvali, falošných učiteľov a aj nás dnes.

Ježiš prišiel ku všetkým, ale v jeho poslaní je jedna priorita: stratené ovce z domu Izraela. Tieto ovce majú v jeho srdci osobitné miesto: sú vyvoleným národom, ktorému boli dané prisľúbenia, ktorému bolo darovaných toľko darov. Izraelu sa však stalo to, že ako ľud nebol verný svojmu povolaniu, hoci z malého zvyšku z nich sa zrodila Cirkev. Túto vieru, ktorú Izrael nemal, je potrebné prebudiť a Ježiš sa o to snaží tým, že

za vzor dáva aj ľudí, ktorí síce nepatria k Izraelu, ale majú vieru. Vytrvalú vieru. Vieru, ktorá funguje.

Ježišove slová nenechávajú nikoho na pochybách o dôstojnosti Izraela. Zároveň je jasné, že práve viera vedie k spáse. Nemožno si nárokovať žiadne vonkajšie výsady: kde je viera, tam je život. A táto kanaánska žena, ktorá úprimne milovala svoju dcéru a tak veľmi dôverovala Ježišovi, predbehla mnohých Izraelitov na ceste k svätosti. Jedna z kľúčových viet úryvku to pre nás vystihuje: „Žena, veľká je tvoja viera! Nech sa ti stane, ako chceš“. Takto to vyjadruje Pavol: „S bázňou a chvením pracujte na svojej spáse. Veď to Boh pôsobí vo vás, že aj chcete, aj konáte, čo sa jemu páči“ (Flp 2, 12-13). Boh nás podnecuje a posúva, ale viera a láska sú postavené na našej každodennej odpovedi na toto Božie volanie. V skutočnosti dosiahneme všetko, po

čom túžime, keď to prejavíme
skutkami.

Juan Luis Caballero // Jin Qiu -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/miercoles-to-18/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/miercoles-to-18/)
(02.04.2025)